

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 15C/265/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114225458
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2018:7114225458.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I. sudcom JUDr. Ing. Andreou Škapincovou v spore žalobcu : H.. P. O., V., Q., V.. B..B., K.. XX.X.XXXX, O. Q. X, XXX XX S., zastúpený JUDr. Štefanom Kseňákom, advokátom, so sídlom Park Angelinum 4, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o zaplatenie 2.853,98 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. P r i p ú š ť a zmenu žaloby nasledovnom znení : Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.522,14 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.522,14 EUR od 12.2.2012 do zaplatenia, do 3 dní od dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.
- II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.522,14 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.522,14 EUR od 12.2.2012 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhradu trov konania rozhodne súd uznesením, ktoré vydá í súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 10.10.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.853,98 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.853,98 EUR od 12.2.2012 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať trovy konania.

2. Po skutkovej stránke podanie žaloby odôvodnil tým, že riaditeľ Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach vydal dňa 4.5.2011 Rozhodnutie č. 31-SH/2011, ktoré obsahovalo negatívne osobné hodnotenie žalobcu. Proti rozhodnutiu č. 31-SH/2011 sa odvolal, ale toto rozhodnutie bolo Rozhodnutím prezidenta Hasičského a záchranného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sp.zn. PHZ - KAI - 2011/001631 zo dňa 21.7.2011 potvrdené. Z dôvodu negatívneho osobného hodnotenia bolo vydané Personálne rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach č. 144/2011 zo dňa 3.8.2011, ktorým bol zaradený mimo činnú štátnu službu a bol mu znížený plat. Toto rozhodnutie mu nebolo riadne doručené. Následne bola Rozhodnutím prezídia Hasičského a záchranného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PHZ - JAI - 2011/001631-006 zo dňa 22.8.2011 nariadená obnova konania vo veci pod sp.zn. 31-SH/2011. V obnovenom konaní bolo vydané nové Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Košiciach č. 71-SH/2011 zo dňa 20.12.2011, ktoré bolo pre žalobcu negatívne, preto sa odvolal a toto rozhodnutie bolo Rozhodnutím Prezídia Hasičského a záchranného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PHZ - OPSC-2012/000986 zo dňa 6.2.2012 zrušené.

Podľa žalobcu neexistuje tak žiaden dôvod na postavenie mimo činnnej štátnej služby, pričom mal poberať plat v plnej výške. Rozdiel na plate podľa žalobcu činí v hrubom vyčíslení 2.853,98 EUR, ktorý rozdiel na plate žiada uhradiť.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 16.2.2015, kde žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Zároveň vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti a zastával názor, že na prejednanie a rozhodnutie vo veci je miestne príslušným Okresný súd Bratislava I.

Ku skutkovej stránke veci uviedol, že na základe Rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach v zmysle § 41 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z. v znení účinnom v danom čase, vo veci služobného hodnotenia žalobcu, žalobca nebol spôsobilý vykonávať funkciu nadriadeného, ktorú v čase služobného hodnotenia vykonával, t.j. vedúceho operatívno - technického oddelenia krajského riaditeľstva. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.7.2011 v spojení s rozhodnutím prezidenta Hasičského a záchranného zboru č.p. PHZ - KAI - 2011/001631 zo dňa 21.7.2011. Dňom 29.7.2011 u žalobcu skončil výkon funkcie nadriadeného. Dňa 2.8.2011 bolo žalobcovi ponúknuté v zmysle § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 315/2001 Z.z. v znení účinnom v danom čase, voľné funkčné miesto odborný inšpektor Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Spišskej Novej Vsi ako nižšia funkcia v zbere. Žalobca dňa 2.8.2011 uvedené ponúknuté voľné funkčné miesto odmietol a písomne nesúhlasil s preradením na uvedené voľné funkčné miesto, čo bolo dôvodom jeho zaradenia mimo činnnej štátnej služby. Rozhodnutie o zaradení mimo činnnej štátnej služby nadobudlo právoplatnosť dňa 30.8.2011. Prezident Hasičského a záchranného zboru rozhodnutím č.p. PHZ-KAI-2011/001631-006 zo dňa 22.8.2011 nariadil obnovu konania vo veci služobného hodnotenia žalobcu. Dňa 20.12.2011 bolo v rámci nariadenej obnovy konania vydané nové služobné hodnotenie č.p. 71-SH/2011 so záverom podľa § 40 ods. 7 písm. e) zákona č. 315/2001 Z. z. v znení účinnom v danom čase, že žalobca nie je spôsobilý vykonávať funkciu nadriadeného, ktorú v čase služobného hodnotenia vykonáva, t.j. vedúceho operatívno - technického oddelenia krajského riaditeľstva. Rozhodnutím prezidenta Hasičského a záchranného zboru č.p. PHZ-OPSV-2012/000986 zo dňa 6.2.2012 v odvolacom konaní podľa § 154a ods. 6 zákona č. 315/2001 Z.z. v znení účinnom v danom čase toto rozhodnutie riaditeľa krajského riaditeľstva zo dňa 20.12.2011 č.p. 71-SH/2011 bolo právoplatne zrušené 21.2.2012.

Rozhodnutím riaditeľa Krajského riaditeľstva č.p. 61/2012 zo dňa 24.2.2012, právoplatným 27.2.2012, bol žalobca zaradený na vykonávanie stálej štátnej služby dňom 22.2.2012.

Vychádzajúc z uvedeného žalovaný mal za to, že nárok žalobcu na doplatenie služobného platu nie je daný. Podľa žalovaného sa nárok žalobcu neopiera o žiadne zákonné ustanovenie, zákon č. 315/2001 Z.z. (a to ani v znení účinnom v rozhodnom období, t.j. počas zaradenia žalobcu mimo činnú štátnu službu a ani v aktuálne účinnom znení) neustanovuje povinnosť doplatenia služobného platu za obdobie, keď dôjde k zaradeniu mimo činnú štátnu službu a následne opätovne dôjde k zaradeniu na vykonávanie stálej štátnej služby. Zákon č. 315/2001 Z.z. jediný krát počíta s takým prípadom, a to je v zmysle § 52 ods. 4 a ods. 5 zákona č. 315/2001 Z.z. Tieto ustanovenia sa podľa žalovaného na predmetný prípad nevzťahujú, nakoľko žalobca nebol zaradený mimo činnú štátnu službu z tam uvedených dôvodov. Žalovaný má za to, že ak by zákonodarca chcel, aby došlo k doplateniu služobného platu aj v iných prípadoch, keď došlo k zaradeniu mimo činnnej štátnej služby, bol by to v predmetnom zákone ustanovil tak, ako to urobil aj pre prípady vymedzené v § 52 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z.. Na základe uvedených skutočností považuje žalovaný nárok žalobcu za nedôvodný a nepreukázaný.

K výške nároku žalobcu žalovaný uviedol, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal jeho výšku a nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca dospel ku v žalobe uvedenej sume, pričom nie je konkrétne vymedzené ani obdobie, za aké žalobca doplatenie platu požaduje.

4.V predmetnej veci Okresný súd Košice I. najsamprv rozhodol medzitýmnym rozsudkom č.k.:15C/265/2014-194 zo dňa 21.3.2017 tak, že základ žalobného nároku je daný. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k.: 2Co/216/2017-234 zo dňa 10.5.2018 potvrdil rozsudok zo dňa 21.3.2017.

5.Opatrením predsedu Okresného súdu Košice I SprR/25/2018 zo dňa 13.6.2018 bola predmetná vec pridelená do senátu JUDr. Ing.Andree Škapincovej PhD, sudcovi Okresného súdu Košice I.

6.Vzhľadom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice I. č.k.: 15C/265/2014-194 zo dňa 21.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.5.2018 č.k.: 2Co/216/2017-134, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o tom, že základ žalobného návrhu je daný, žalobca má nárok na doplatenie služobného platu za obdobie, počas ktorého bol zaradený mimo činnnej štátnej

služby a bol mu znížený služobný plat za toto obdobie. Preto postup súdu prvej inštancie v ďalšom smeroval k zisteniu výšky rozdielu v plate, ktorú žalobca požadoval od žalovaného doplatiť. Jediným sporným tak zostala výška služobného platu, na ktorý má žalobca podľa právoplatného súdneho rozhodnutia nárok.

7. V podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 1.8.2018 žalobca súdu uviedol, že požaduje rozdiel v plate za obdobie od 30.8.2011 do 27.2.2012. Keďže žalovaný krátil žalobcovi služobný plat vo výške 50 %, žalobca požaduje tento rozdiel. Pokiaľ ide o metodiku výpočtu rozdielu, táto odzrkadľuje skutočnosť, že služobný plat bol krátený v rozsahu 50 %. V peňažnom vyjadrení ide o sumu 2.853,98 EUR, čo je rozdiel medzi platom, ktorý mu mal byť vyplatený a tým, ktorý mu bol po krátení vyplatený.

8. V podaní zo dňa 9.10.2018 sa žalovaný podrobne vyjadril k výpočtu rozdielu služobného platu u žalobcu a predložil súdu návrh na vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Žalovaný uviedol, že žalobcovi bolo počas zaradenia mimo činnnej štátnej služby (t.j. od 11.8.2011 do 21.2.2012) vyplácané 50 % služobného platu na základe Oznámenia č. 9 zo dňa 3.8.2011 vo výške 1.077,00 EUR podľa § 21 ods. 1 a § 128 ods. 5 zákona č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore.

Podľa § 52 ods. 3 písm. b) zákona č. 315/2001 Z.z. patrí príslušníkovi počas zaradenia mimo činnnej štátnej služby 50 % služobného platu, ktorý by mu patril, ak by nebol zaradený mimo činnnej štátnej služby, teda 50 % služobného platu podľa § 103 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z.

V období od 3.8.2011 do 13.9.2011 bol žalobca práceneschopný a za toto obdobie mu bol vyplatený služobný plat DPN vo výške 415,31 EUR, náhrada príjmu DPN vo výške 724,10 EUR a nemocenské vo výške 304,12 EUR.

Podrobný prehľad o rozdieloch v príjme žalobcu počas jeho zaradenia mimo činnnej štátnej služby je uvedený v priloženej tabuľke (vrátane zohľadnenia DPN, nemocenského, riadiaceho príplatku atď).

Výsledný rozdiel na služobnom platu žalobcu počas jeho zaradenia mimo činnnej štátnej služby v období od 11.8.2011 do 21.2.2012 (50 % služobného platu podľa Oznámenia č. 9 vo výške 1.077 EUR) a ak by žalobca nebol zaradený mimo činnnej štátnej služby (služobný plat podľa Oznámenia č. 8 zo dňa 18.3.2011 vo výške 1.194 EUR), tak predstavuje sumu 3.522,14 EUR brutto.

V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že predmetom tohto sporu je vyplatenie náhrady funkčného platu, čiže ide o mzdový nárok, ktorý podlieha daňovým a odvodovým povinnostiam. Žalobca však vo svojich dopĺňujúcich vyjadreniach vychádzal z priemeru svojho čistého príjmu, t.j. zo súm, ktoré mu boli pripísané na bankový účet v období od 09/2011 do 02/2012 z titulu funkčného platu. V tomto príjme však mohli byť zarátané aj iné zložky služobného príjmu ako sú napr. odmeny, nadčasy, náhrada za pohotovosť, ktoré však nie sú súčasťou služobného platu v zmysle § 103 ods. 2 zák.č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore.

Podľa žalovaného je nevyhnutné, aby súd o výške náhrady funkčného platu žalobcu rozhodoval v hrubom vyjadrení (brutto), keď výsledná súdom priznaná suma bude musieť byť zo strany žalovaného znížená o daňové a odvodové povinnosti do príslušných poisťovní. Ak by totiž súd priznal žalobcovi náhradu funkčného platu v čistom vyjadrení pevnou sumou (netto), musel by žalovaný ako zamestnávateľ žalobcu za neho z tohto príjmu odvieť dodatočné odvody, ktoré sa z takto priznanej (netto) sumy nedajú reálne vypočítať a žalobca by sa tak vystavil riziku vzniku nedoplatkov do príslušných poisťovní pre prípadné porušenie svojej odvodovej a daňovej povinnosti.

Žalovaný preto oznámil súdu, že podľa § 282 CSP uznáva nárok žalobcu na náhradu funkčného platu vo výške 3.522,14 EUR brutto. Zároveň s poukazom na zásadu hospodárnosti a účelnosti konania žiadal, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie bez toho, aby vo veci nariaďoval pojednávanie podľa § 284 CSP.

9. K návrhu žalovaného sa žalobca vyjadril v podaní zo dňa 5.11.2018. K výpočtu rozdielu služobného platu uviedol, že akceptuje výpočet žalovaného v sume 3.522,14 EUR a z uvedeného dôvodu rozširuje žalobca žalobu aj o čiastku prevyšujúcu sumu 2.853,98 EUR, teda o sumu 668,16 EUR, ktorú takisto žiada zaplatiť v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, a to tiež spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 12.12.2012 do zaplatenia. Žalobca preto žiada, aby súd rozhodol rozsudkom tak, že „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi peňažnú čiastku v sume 3.522,14 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.522,14 EUR od 12.2.2012 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaného v plnom rozsahu. Uvedené uvádza žalobca aj v nadväznosti na argumentáciu žalovaného, ktorá sa týka daňových a odvodových povinností so mzdovou agendou. Žalobca taktiež súhlasil s rozhodnutím súdu rozsudkom pre uznanie nároku.

10. Podľa ust. § 282 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

11. Podľa ust. § 284 CSP, ak bol nárok uznaný písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie.

12. Podľa ust. § 285 CSP, odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

13. Podľa ust. § 52 ods. 2 písm. b) zák.č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore (ďalej len zák.č. 315/2001 Z.z.) príslušník sa zaradí mimo činnnej štátnej služby, ak podľa záveru služobného hodnotenia nie je spôsobilý vykonávať doterajšiu funkciu v zbore a nie je pre neho v štátnej službe voľná iná nižšia funkcia v zbore, alebo ak ho do tejto nižšej funkcie v zbore nemožno zaradiť, najdlhšie však na 18 mesiacov.

Podľa ust. § 52 ods. 2 písm. c) zák.č. 315/2001 Z.z., príslušník sa zaradí mimo činnnej štátnej služby, ak bol odvolaný z funkcie nadriadeného a písomne nesúhlasil s preložením alebo s preradením alebo s preložením a preradením na inú voľnú funkciu, najdlhšie však na šesť mesiacov.

14. Podľa ust. § 52 ods. 3 písm. b) zák.č. 315/2001 Z.z. počas zaradenia príslušníka mimo činnnej štátnej služby podľa odseku 2 písm. b), c) a g) patrí príslušníkovi 50 % služobného platu, ktorý by mu patril, ak by nebol zaradený mimo činnnej štátnej služby, najmenej však vo výške minimálnej mzdy.

15. Podľa ust. § 52 ods. 4 zák.č. 315/2001 Z.z., ak sa príslušník stane dôvodne podozrivým zo závažného služobného previnenia alebo podozrivým zo spáchania trestného činu a jeho ďalšie vykonávanie štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, zaradí sa mimo činnnej štátnej služby. Počas zaradenia mimo činnnej štátnej služby mu patrí 50 % služobného platu, ktorý by mu patril, ak by nebol zaradený mimo činnnej štátnej služby. Služobný plat sa podľa druhej vety zvyšuje o 10 % za každú vyživovanú osobu do 70 % služobného platu, ktorý by mu patril, ak by nebol zaradený mimo činnnej štátnej služby.

16. Podľa ust. § 52 ods. 5 zák.č. 315/2001 Z.z., ak sa u príslušníka preukáže, že nebol dôvod na zaradenie mimo činnnej štátnej služby podľa odseku 4, príslušník sa zaradí na vykonávanie stále štátnej služby a doplatí sa mu do 15 dní nasledujúceho kalendárneho mesiaca rozdiel do služobného platu, ktorý by mu inak patril. To neplatí, ak by konanie, pre ktoré bol príslušník zaradená mimo činnnej štátnej služby, bolo trestným činom alebo ak bol pre konanie, pre ktoré bol zaradený mimo činnnej štátnej služby, prepustený zo stálej štátnej služby.

17. Podľa ust. § 103 ods. 1 zák.č. 315/2001 Z.z., za podmienok ustanovených týmto zákonom patrí príslušníkovi služobný príjem, ktorý tvoria tieto zložky: a) tarifný plat, b) príplatok za riadenie, c) príplatok za zastupovanie, d) osobný príplatok, e) hodnotný príplatok, f) plat za štátnu službu nadčas, g) príplatok za zmennosť, h) príplatok za štátnu službu v sťaženom a zdraví škodlivom prostredí a na miestach s ohrozením života a zdravia, i) odmena, j) doplatok k služobnému platu podľa § 209e.

18. Podľa ust. § 103 ods. 2 zák.č. 315/2001 Z.z., služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a) až e) a g).

19. Podľa článku 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

20. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa ust. § 3 nar. vlády SR č.87/1995 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia

ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. V prejednávanej veci je nesporné, že žalovaný uznal nárok uplatnený žalobcom na náhradu funkčného platu vo výške 3.522,14 EUR brutto a žiadal, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie bez toho, aby nariaďoval pojednávanie v zmysle § 284 CSP. Taktiež žalobca akceptoval v celom rozsahu výpočet žalovaného v sume 3.522,14 EUR brutto a navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkov stav a citovaná zákonné ustanovenia, súd na návrh žalobcu (i žalovaného) v súlade s ust. § 282 CSP rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

V súlade s ust. § 285 CSP odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

23. Podľa ust. § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu. Podľa ust. § 140 ods. I CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Podľa ust. § 142 ods. 1, 2 CSP o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

Uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk.

Podľa ust. § 143 ods. I CSP súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

24. O zmene žaloby súd rozhodol na pojednávaní v súlade s ust. § 139 a nasl. CSP tak, že pripustil zmenu žaloby navrhnutú žalobcom, nakoľko výsledky doterajšieho konania boli podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Keďže strany sporu neboli prítomné na pojednávaní, o pripustení zmeny žaloby súd rozhodol súčasne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

25. O splnení povinnosti v 3-dňovej lehote súd rozhodol v súlade s ust. 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

26. Podľa ust. § 262 ods. I CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa ust. § 255 ods. I CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. V prejednávanej veci bol žalobca v plnom rozsahu úspešný. Preto o náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. I v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti II. výroku tohto rozsudku na základe uznania nároku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (§356 písm. a) CSP).

Proti ostatným výrokom (I. a III. výrok) možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I. v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) týkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.